

Art. 2. De Dienst voor Geneeskundige verzorging is belast met de uitvoering van dit besluit en deelt het bedrag van het voorschot aan elke aanvrager overmaken, ten laatste 15 dagen vóór 31 maart 2019.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op 31 december 2018.

Brussel, 20 december 2018.

M. DE BLOCK

Art. 2. Le Service des Soins de Santé est chargé de de l'exécution du présent arrêté et communique le montant de l'acompte à chaque demandeur au plus tard 15 jours avant le 31 mars 2019.

Art. 3. Le présent arrêté entre en vigueur le 31 décembre 2018.

Bruxelles, le 20 décembre 2018.

M. DE BLOCK

FEDERALE OVERHEIDSDIENST VOLKSGEZONDHEID,
VEILIGHEID VAN DE VOEDSELKETEN
EN LEEFMILIEU

[C – 2018/15405]

27 DECEMBER 2018. — Koninklijk besluit houdende vaststelling, voor het dienstjaar 2019, van het globaal budget van het Rijk, zoals bedoeld in artikel 95 van de wet betreffende de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008, voor de financiering van de werkingskosten van de ziekenhuizen

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet betreffende de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008, artikel 95;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 20 november 2018;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 7 december 2018;

Gelet op het artikel 8 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging, is dit besluit vrijgesteld van een regelgevingsimpactanalyse omdat het bepalingen van autoregulering betreft ;

Op de voordracht van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en op het advies van de in Raad vergaderde ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Artikel 1. Het globaal budget van het Rijk, zoals bedoeld in artikel 95 van de wet betreffende de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008, voor de financiering van de werkingskosten van ziekenhuizen, wordt, voor het jaar 2019, vastgesteld op 8.270.605.509 euro verdeeld als volgt: 6.947.308.628 euro voor de algemene ziekenhuizen en 1.323.296.881 euro voor de psychiatrische ziekenhuizen.

Art. 2. De minister bevoegd voor Sociale Zaken en de minister bevoegd voor Volksgezondheid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 27 december 2018.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,

M. DE BLOCK

SERVICE PUBLIC FEDERAL SANTE PUBLIQUE,
SECURITE DE LA CHAINE ALIMENTAIRE
ET ENVIRONNEMENT

[C – 2018/15405]

27 DECEMBRE 2018. — Arrêté royal fixant, pour l'exercice 2019, le budget global du Royaume, visé à l'article 95 de la loi relative aux hôpitaux et à d'autres établissements de soins, coordonnée le 10 juillet 2008, pour le financement des frais de fonctionnement des hôpitaux

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi relative aux hôpitaux et à d'autres établissements de soins, coordonnée le 10 juillet 2008, l'article 95 ;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, donné le 20 novembre 2018;

Vu l'accord du Ministre du Budget, donné le 7 décembre 2018;

Vu l'article 8 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses en matière de simplification administrative, le présent arrêté est dispensé d'analyse d'impact de la réglementation, s'agissant de dispositions d'autorégulation ;

Sur la proposition de la Ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et de l'avis des ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons:

Article 1er. Le budget global du Royaume, visé à l'article 95 de la loi relative aux hôpitaux et à d'autres établissements de soins, coordonnée le 10 juillet 2008, pour le financement des frais de fonctionnement des hôpitaux est fixé, pour l'année 2019, à 8.270.605.509 euros se répartissant en 6.947.308.628 euros pour les hôpitaux généraux et 1.323.296.881 euros pour les hôpitaux psychiatriques.

Art. 2. Le ministre qui a les Affaires sociales dans ses attributions et le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 27 décembre 2018.

PHILIPPE

Par le Roi :

La Ministre des Affaires sociales et de la Santé publique,

M. DE BLOCK

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID,
ARBEID EN SOCIAAL OVERLEG

[2018/206178]

12 DECEMBER 2018. — Koninklijk besluit tot wijziging van artikel 64 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

De bedoeling van het besluit dat aan Uw handtekening wordt voorgelegd, is het wijzigen van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering.

Het besluit betreft het artikel 64, tweede lid, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering te voorzien uitsonderingen op het principe van artikel 64, eerste lid, dat stelt dat een werknemer vanaf de eerste dag van de kalendermaand, volgend op deze waarin zijn 65e verjaardag gelegen is, geen aanspraak op werkloosheidsuitkeringen meer kan maken.

SERVICE PUBLIC FEDERAL EMPLOI,
TRAVAIL ET CONCERTATION SOCIALE

[2018/206178]

12 DECEMBRE 2018. — Arrêté royal modifiant l'article 64 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté qui est soumis à Votre signature vise à modifier l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage.

Cet arrêté concerne l'article 64, deuxième alinéa de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et les exceptions à prévoir au principe de l'article 64, alinéa premier, qui dispose qu'un travailleur ne peut plus bénéficier d'allocations de chômage à partir du premier jour du mois civil qui suit celui dans lequel se situe son soixante-cinquième anniversaire.

Het voorliggende besluit tracht een oplossing te bieden voor de werknemers die in België wonen maar gewoonlijk zijn tewerkgesteld in een aan België grenzend land. Volgens de Europese Verordening (EG) nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, is ten aanzien van deze werknemers het werkland bevoegd inzake de pensioenen, maar het woonland bevoegd inzake de werkloosheid. In geval van ongelijke pensioenleeftijden kan zich de situatie voordoen dat een grenswerkner die zijn werk verliest enerzijds niet in aanmerking komt voor een werkloosheidsvergoeding (in het woonland) en anderzijds ook niet voor een pensioen (in het werkland). De situatie kan zich in concreto voordoen bij een werknemer die in België woont en in Nederland werkt. Als hij werkloos is, zal hij volgens de huidige wetgeving geen aanspraak meer kunnen maken op een werkloosheidsuitkering in België vanaf 65 jaar, terwijl hij pas op een latere leeftijd in aanmerking zal komen voor een pensioen volgens de Nederlandse wetgeving.

In zijn advies 64.276/1 van 18 oktober 2018 heeft de Raad van State geoordeeld dat de ontworpen regeling problematisch was in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, omwille van twee redenen:

- de ontworpen maatregel was enkel van toepassing op werknemers die, terwijl zij hun hoofdverblijfplaats in België hadden, verbonden waren door een arbeidsovereenkomst met een werkgever gevestigd in Nederland en niet op werknemers die verbonden waren door een arbeidsovereenkomst met een werkgever gevestigd in andere landen, en;

- er is een verschil in behandeling tussen de voornoemde werknemers, aan wie bedoelde uitkeringen langer kunnen worden toegekend, en de andere gerechtigden op die uitkeringen, voor wie het recht eindigt bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar.

In het licht van deze opmerkingen werd het besluit in belangrijke mate aangepast.

De doelstelling van het voorliggende besluit stemt overeen met de doelstelling van het wetsvoorstel tot versterking van de sociale bescherming van grensarbeiders (Parl. St. Kamer 2017-2018, Doc 54.2597/001). Zoals aangehaald in de toelichting bij dit wetsvoorstel bestaat er in de Belgische pensioenwetgeving een pensioencomplement voor grensarbeiders (artikel 5, § 7, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels). Artikel 198 van de programmawet (I) van 19 december 2014, heeft dit pensioencomplement evenwel hervormd zodat dat, ondermeer, enkel nog geldt vanaf het moment waarop het pensioen ingaat krachtens de wetgeving van het land van tewerkstelling.

Het voorliggende besluit werd aldus zo aangepast dat dit aansluit bij de specifieke regeling die bestaat voor grensarbeid in de pensioenwetgeving. Het voorliggende besluit biedt dus een oplossing voor deze werknemers die, omwille van de aanpassingen aan de pensioenwetgeving door de programmawet van 19 december 2014 geen of minder pensioenrechten hebben dan dat ze zouden gehad hebben zonder deze wijzigingen. De werknemer zal zo na zijn 65 jaar verder in België een werkloosheidsuitkering kunnen genieten tot hij aanspraak kan maken op zijn buitenlandse pensioenrechten. Het voorliggende besluit beperkt dus het toepassingsgebied niet langer tot enkel de werknemers tewerkgesteld in Nederland maar breidt het toepassingsgebied uit tot de personen die zijn tewerkgesteld in een aan België grenzend land.

Personen die in België wonen maar in een niet-buurland werken, vallen niet onder de maatregel. In de mate dat dergelijke situaties realistisch zijn aangezien de werknemer bij grensarbeid in principe elke dag pendelt, is het verschil in behandeling redelijk verantwoord in die zin dat werknemers in deze situatie nooit werden gevisieerd in artikel 5, § 7, van het voormelde besluit van 23 december 1996 en aldus ook niet in een minder gunstige situatie zijn terecht gekomen door de wijziging aan dit artikel door de Programmawet (I) van 19 december 2014.

Ook personen die in België wonen en werken maar in het verleden voor lange tijd hebben gewoond en gewerkt in een ander land, vallen niet onder deze maatregel. Ook hier dient bemerkt te worden dat zij nooit werden gevisieerd door het vernoemde artikel 5, § 7. Bijkomend dient te worden opgemerkt dat, in geval van een persoon in de pensioenwetgeving tijdelijk minder rechten zou hebben op pensioen-uitkeringen, dit probleem zijn oorzaak vindt in de afstemming van de pensioenwetgevingen tussen de verschillende landen en dient een oplossing - mocht die nodig zijn - binnen de pensioenwetgeving te worden gevonden. Bij de grensarbeiders situeert het probleem zich bij de afstemming van de Europese regels inzake pensioen en werkloosheid, waarvoor resp. het werkland en het woonland bevoegd zijn. In deze situatie, maar dan ook enkel in deze situatie alleen, kan via de werkloosheid in een oplossing worden voorzien.

Le présent arrêté s'efforce de trouver une solution pour les travailleurs qui résident en Belgique mais sont occupés ordinairement dans un pays limitrophe de la Belgique. Selon le Règlement européen (CE) n° 883/2004 du 29 avril 2004 portant sur la coordination des systèmes de sécurité sociale, le pays d'activité est compétent pour la pension de ces travailleurs, mais en ce qui concerne leur chômage, la compétence relève du pays de résidence. En cas d'âges de départ à la retraite différents, il peut arriver qu'un travailleur frontalier qui perd son emploi ne puisse prétendre ni à une indemnité de chômage (dans son pays de résidence), ni à une pension (dans son pays d'activité). Concrètement, cette situation peut se produire pour un travailleur habitant en Belgique et travaillant aux Pays-Bas. S'il est sans emploi, il ne pourra plus prétendre à une allocation de chômage en Belgique à partir de 65 ans en vertu de la législation actuelle, tout en ne pouvant obtenir une pension qu'à un âge plus avancé en vertu de la législation néerlandaise.

Dans son avis 64.276/1 du 18 octobre 2018, le Conseil d'État a estimé que la réglementation en projet posait problème par rapport aux principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination, pour les deux motifs suivants :

- la mesure en projet ne s'appliquait qu'aux travailleurs liés par un contrat de travail avec un employeur situé aux Pays-Bas alors qu'ils avaient leur résidence principale en Belgique et pas aux travailleurs liés par un contrat de travail avec un employeur établi dans d'autres pays, et;

- il existe une différence de traitement entre les travailleurs précités, auxquels les allocations visées peuvent être octroyées plus longtemps, et les autres bénéficiaires de ces allocations, pour lesquels le droit prend fin lorsqu'ils atteignent 65 ans.

L'arrêté a été profondément modifié en fonction de ces remarques.

L'objectif du présent arrêté concorde avec celui de la proposition de loi visant à renforcer la protection sociale des travailleurs frontaliers (Doc. parl. Chambre 2017-2018, Doc 54.2597/001). Comme indiqué dans le développement de cette proposition de loi, la législation belge en matière de pensions prévoit un complément de pension pour les travailleurs frontaliers (article 5, § 7 de l'arrêté royal du 23 décembre 1996 portant exécution des articles 15, 16 et 17 de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions). Toutefois, l'article 198 de la loi-programme (I) du 19 décembre 2014 a réformé ce complément de pension notamment de façon à ce que celui-ci ne soit plus valable qu'à partir du moment auquel la pension débute en vertu de la législation du pays d'activité.

Le présent arrêté a donc été adapté de façon à être conforme au régime spécifique existant pour le travailleur frontalier dans la législation relative aux pensions. Il offre donc une solution pour ces travailleurs qui, en raison des adaptations de la législation relative aux pensions apportées par la loi-programme du 19 décembre 2014, bénéficient de moins (voir d'aucun) de droits de pension que ceux dont ils auraient bénéficié sans ces adaptations. Ce faisant, le travailleur continuera à bénéficier d'une allocation de chômage en Belgique après son soixante-cinquième anniversaire jusqu'à ce qu'il puisse faire valoir ses droits à la pension à l'étranger. Le présent arrêté ne restreint donc plus son champ d'application aux seuls travailleurs occupés aux Pays-Bas, mais l'étend aux personnes occupées dans un pays limitrophe de la Belgique.

Les personnes qui résident en Belgique mais travaillent dans un pays non limitrophe ne sont pas concernées par cette mesure. Dans la mesure où ce type de situation est réaliste, étant donné que le travailleur frontalier effectue en principe la navette quotidiennement, la différence de traitement est raisonnablement justifiée en ce sens que les travailleurs dans cette situation n'ont jamais été visés par l'article 5, § 7 de l'arrêté précité du 23 décembre 1996 et ne se sont donc pas trouvés dans une situation moins avantageuse par la modification apportée à cet article par la loi-programme (I) du 19 décembre 2014.

Les personnes qui résident et travaillent en Belgique mais qui ont, par le passé, résidé et travaillé pendant une longue période dans un autre pays ne sont pas non plus concernées par cette mesure. En l'occurrence, il convient ici aussi de noter qu'elles n'ont jamais été visées par ledit article 5, § 7. Il convient en outre de souligner que, dans le cas où une personne bénéficierait temporairement de moins de droits aux indemnités de pension selon la législation relative aux pensions, l'origine du problème se situerait au niveau de l'harmonisation des législations en matière de pension entre les différents pays et qu'une solution devra alors, s'il échet, être trouvée dans la législation relative aux pensions. Pour les travailleurs frontaliers, le problème se situe au niveau de l'harmonisation des règles européennes en matière de pension et de chômage, matières pour lesquelles le pays d'activité et le pays de résidence sont respectivement compétents. Dans cette situation, mais uniquement dans celle-ci, une solution peut être prévue par le biais du chômage.

Door deze aanpassing steunt de beperking van het toepassingsgebied op een objectief criterium en is aldus redelijk verantwoord, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel. Aldus is toegemoet gekomen aan de opmerkingen van de Raad van State.

Artikel 2 van het koninklijk besluit voorziet in een inwerkingtreding op 1 januari 2018, omdat de benadeling van de werknemer die woonachtig was in België terwijl hij in Nederland pensioenrechten heeft opgebouwd zich reeds in het verleden stelt.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaar,
De Minister van Werk,
K. PEETERS

ADVIES 64.276/1 VAN 18 OKTOBER 2018 VAN DE RAAD VAN STATE, AFDELING WETGEVING, OVER EEN ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT 'TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 64 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 25 NOVEMBER 1991 HOUDENDE DE WERKLOOSHEIDSGEGLEMENTERING'

Op 18 september 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Werk verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot wijziging van artikel 64 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 2 oktober 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, Wilfried Van Vaerenbergh en Chantal Bamps, staatsraden, en Greet Verberckmoes, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Wendy Depester, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Chantal Bamps, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 oktober 2018.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Door het verhogen van de leeftijd voor het uitkeren van een pensioen in Nederland is de situatie ontstaan dat een werknemer die zijn hoofdverblijfplaats in België heeft en die verbonden is met een arbeidsovereenkomst met een werkgever gevestigd in Nederland en die volledig werkloos is geworden:

- *enerzijds*, met toepassing van de Belgische werkloosheidsreglementering (artikel 64 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 'houdende de werkloosheidsreglementering') vanaf de eerste dag van de kalendermaand volgend op deze waarin zijn vijftenzestigste verjaardag gelegen is, geen werkloosheidsuitkering meer kan ontvangen, maar

- *anderzijds*, krachtens de Nederlandse pensioenwetgeving vanaf dat ogenblik nog niet gerechtigd is op een pensioenuitkering.

Artikel 1 van het om advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe hieraan te verhelpen door het tweede lid van artikel 64 van voormeld koninklijk besluit van 25 november 1991 te vervangen. De ontworpen regeling beoogt, om recht te kunnen blijven hebben op een werkloosheidsuitkering, de leeftijdsvoorwaarde buiten beschouwing te laten indien gelijktijdig aan een aantal voorwaarden is voldaan (met name moet het gaan om een werknemer die aanspraak maakt op uitkeringen als volledig werkloze (als voltijdse of als vrijwillig deeltijdse werknemer), die geen aanspraak kan maken op een pensioen toegekend door of krachtens een buitenlandse wet en die moet kunnen aantonen dat hij, terwijl hij zijn hoofdverblijfplaats had in België, gedurende een al dan niet ononderbroken periode van minstens 15 jaar verbonden was door een arbeidsovereenkomst met een werkgever gevestigd in Nederland).

Par cette adaptation, la restriction du champ d'application repose sur un critère objectif et se trouve donc raisonnablement justifiée, compte tenu de l'objectif et des conséquences de la mesure en question. Il est ainsi tenu compte des observations du Conseil d'État.

L'article 2 de l'arrêté royal prévoit une entrée en vigueur au 1er janvier 2018 car le désavantage subi par le travailleur résidant en Belgique alors qu'il s'était constitué des droits à la pension aux Pays-Bas se situe déjà dans le passé.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
le très respectueux
et très fidèle serviteur,
Le Ministre de l'Emploi,
K. PEETERS

AVIS 64.276/1 DU 18 OCTOBRE 2018 DU CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DE LEGISLATION, SUR UN PROJET D'ARRÊTE ROYAL 'MODIFIANT L'ARTICLE 64 DE L'ARRÊTE ROYAL DU 25 NOVEMBRE 1991 PORTANT LA RÉGLEMENTATION DU CHÔMAGE'

Le 18 septembre 2018, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de l'Emploi à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'modifiant l'article 64 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant la réglementation du chômage'.

Le projet a été examiné par la première chambre le 2 octobre 2018. La chambre était composée de Marnix Van Damme, président de chambre, Wilfried Van Vaerenbergh et Chantal Bamps, conseillers d'État, et Greet Verberckmoes, greffier.

Le rapport a été présenté par Wendy Depester, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Chantal Bamps, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 18 octobre 2018.

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

PORTEE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. L'augmentation de l'âge à partir duquel une pension est payée aux Pays-Bas a pour effet qu'un travailleur qui a sa résidence principale en Belgique, qui est lié par un contrat de travail avec un employeur établi aux Pays-Bas et qui est devenu chômeur complet :

- *d'une part*, en application de la réglementation belge du chômage (article 64 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 'portant réglementation du chômage'), ne peut plus bénéficier des allocations de chômage à partir du premier jour du mois civil qui suit celui de son soixante-cinquième anniversaire, mais

- *d'autre part*, en vertu de la législation néerlandaise sur les pensions, n'est à ce moment pas encore autorisé à percevoir une allocation de pension.

L'article 1er du projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de remédier à cette situation en remplaçant le deuxième alinéa de l'article 64 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991, précité. Le dispositif en projet vise, afin de pouvoir conserver le droit à une allocation de chômage, à ne pas tenir compte de la condition d'âge s'il est satisfait simultanément à un certain nombre de conditions (à savoir qu'il doit s'agir d'un travailleur qui prétend aux allocations comme chômeur complet (en tant que travailleur à temps complet ou travailleur à temps partiel volontaire), qui ne peut pas prétendre à une pension accordée par ou en vertu d'une législation étrangère et doit pouvoir démontrer que, pendant une période ininterrompue ou non de quinze ans au moins, et alors qu'il avait sa résidence principale en Belgique, il était lié par un contrat de travail avec un employeur établi aux Pays-Bas).

De ontworpen regeling heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2018 (artikel 2).

3. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt geboden enerzijds, door artikel 7, § 1, derde lid, *i*), van de besluitwet van 28 december 1944 'betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders', dat zoals blijkt uit de vaste adviespraktijk van de Raad van State, afdeling Wetgeving, wordt beschouwd als de algemene rechtsgrond voor de werkloosheidsreglementering en, anderzijds, door artikel 7, § 1^{septies}, derde lid, van diezelfde besluitwet van 28 december 1944, dat de Koning machtigt om de toekenningsvoorwaarden voor de werkloosheidsuitkeringen vast te leggen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

4.1. Het ontworpen artikel 64, tweede lid, 1°, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 herneemt de bepaling die op heden terug te vinden is in artikel 64, tweede lid, van het koninklijk besluit van 25 november 1991. Om die reden dienen de woorden "volgend op deze" te worden ingevoegd tussen de woorden "na de maand" en de woorden "waarin zijn vijftenzestigste verjaardag" (*cf.* Artikel 64, tweede lid, van het koninklijk van 25 november 1991).

4.2. Het ontworpen artikel 64, tweede lid, 2°, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 bepaalt dat het eerste lid van voornoemd artikel 64 dat stelt dat de werkloze niet meer kan genieten van uitkeringen vanaf de eerste dag van de kalendermaand, volgend op deze waarin zijn vijftenzestigste verjaardag gelegen is niet van toepassing is op de werknemer die gelijktijdig de volgende voorwaarden vervult: *a*) de werknemer maakt aanspraak op uitkeringen als volledig werkloze overeenkomstig de artikelen 100 of 103; *b*) de werknemer kan geen aanspraak maken op een pensioen in de zin van artikel 65, toegekend door of krachtens een buitenlandse wet; *c*) de werknemer levert het bewijs dat hij gedurende een al dan niet ononderbroken periode van minstens vijftien jaar, en terwijl hij zijn hoofdverblijfplaats had in België, was verbonden met een arbeidsovereenkomst met een werkgever gevestigd in Nederland.

4.2.1. De voorgestelde regeling voorziet ten aanzien van de betrokkenen in een voordeel, doordat zij ook nog na de leeftijd van 65 jaar bedoelde werkloosheidsuitkeringen kunnen genieten, terwijl voor alle andere uitkeringsgerechtigden het recht op bedoelde uitkeringen eindigt bij het bereiken van die leeftijd. Daarnaast is de toepassing van de regeling beperkt tot werknemers die het bewijs leveren dat zij gedurende een al dan niet ononderbroken periode van minstens vijftien jaar, en terwijl zij hun hoofdverblijfplaats in België hadden, verbonden waren door een arbeidsovereenkomst met een werkgever gevestigd in Nederland met uitsluiting van de werknemers die verbonden waren door een arbeidsovereenkomst met een werkgever gevestigd in andere landen. Op die wijze wordt een tweevoudig verschil in behandeling gecreëerd tussen categorieën van personen. De vraag rijst of voor dat onderscheid een verantwoording voorhanden is in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

4.2.2. In zijn advies 62.144/1 van 30 oktober 2017 over een wetsvoorstel 'tot versterking van de sociale bescherming van grensarbeiders'³⁾ werd met betrekking tot de aanvullingsbepaling van artikel 64 van het koninklijk besluit van 25 november 1991⁴⁾ door de Raad van State, afdeling Wetgeving, met verwijzing naar de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, opgemerkt dat het om advies voorgelegde voorstel en de toelichting erbij geen elementen bevatten die redelijkerwijs konden verantwoorden waarom de voorgestelde maatregel enkel van toepassing was op grensarbeiders en niet ook op andere personen die zich in een gelijkaardige situatie kunnen bevinden op grond van de toepassing van verordening (EG) nr. 883/2004. Tevens werd opgemerkt dat het voorstel evenmin een deugdelijke verantwoording bevatte voor het verschil in behandeling tussen de grensarbeiders, aan wie bedoelde uitkeringen langer konden worden toegekend, en de andere gerechtigden op die uitkeringen, voor wie het recht eindigde bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar. Er werd in het advies geconcludeerd dat de voorgestelde regeling problematisch was in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie.

Le dispositif en projet produit ses effets le 1er janvier 2018 (article 2).

3. L'arrêté en projet trouve son fondement juridique, d'une part, dans l'article 7, § 1er, alinéa 3, *i*), de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 'concernant la sécurité sociale des travailleurs' qui, comme il ressort de la jurisprudence constante du Conseil d'État, section de législation, est considéré comme le fondement juridique général de la réglementation relative au chômage¹ et, d'autre part, dans l'article 7, § 1^{er septies}, alinéa 3, de ce même arrêté-loi du 28 décembre 1944, qui habilite le Roi à établir les conditions d'octroi des allocations de chômage.

EXAMEN DE TEXTE

Article 1er

4.1. L'article 64, alinéa 2, 1°, en projet, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 reproduit la disposition qui figure actuellement à l'article 64, alinéa 2, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991. C'est pourquoi il faut insérer les mots « qui suit celui » entre les mots « après le mois » et les mots « dans lequel (lire : au cours duquel) se situe son soixante-cinquième anniversaire » (voir l'article 64, alinéa 2, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991).

4.2. L'article 64, alinéa 2, 2°, en projet, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 dispose que l'alinéa 1er de l'article 64 précité, qui prévoit que le chômeur ne peut plus bénéficier des allocations à partir du premier jour du mois civil qui suit celui de son soixante-cinquième anniversaire, n'est pas d'application au travailleur qui satisfait simultanément aux conditions suivantes: *a*) le travailleur prétend aux allocations comme chômeur complet conformément aux articles 100 ou 103; *b*) le travailleur ne peut pas prétendre à une pension au sens de l'article 65 accordée par ou en vertu d'une législation étrangère; *c*) le travailleur apporte la preuve que pendant une période ininterrompue ou non de quinze ans au moins, et alors qu'il avait sa résidence principale en Belgique, il était lié par un contrat de travail avec un employeur établi aux Pays-Bas.

4.2.1. Le dispositif proposé prévoit, à l'égard des intéressés, un avantage du fait qu'ils peuvent encore bénéficier des allocations de chômage visées même après l'âge de 65 ans, alors que pour tous les autres bénéficiaires d'allocations, le droit aux allocations visées prend fin au moment où cet âge est atteint. En outre, l'application du dispositif est limité aux travailleurs qui apportent la preuve que pendant une période ininterrompue ou non de quinze ans au moins, et alors qu'ils avaient leur résidence principale en Belgique, ils étaient liés par un contrat de travail avec un employeur établi aux Pays-Bas, à l'exclusion des travailleurs liés par un contrat de travail avec un employeur établi dans d'autres pays. Ce faisant, une double différence de traitement est créée entre des catégories de personnes. La question se pose de savoir si cette différence peut se justifier au regard du principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination.

Selon la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, une différence de traitement ne peut se concilier avec les principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination, que si cette différence repose sur un critère objectif et si elle est raisonnablement justifiée. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier en tenant compte du but et des effets de la mesure concernée ainsi que de la nature des principes en cause; le principe d'égalité est violé lorsqu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé².

4.2.2. Dans son avis 62.144/1 du 30 octobre 2017 sur une proposition de loi 'visant à renforcer la protection sociale des travailleurs frontaliers'³, le Conseil d'État, section de législation, faisant référence à la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, avait observé, à propos de la disposition complétant l'article 64 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991⁴, que la proposition soumise pour avis et ses développements ne comportent aucun élément qui puisse raisonnablement justifier pourquoi la mesure proposée ne s'applique qu'aux travailleurs frontaliers et non à d'autres personnes qui peuvent se trouver dans une situation similaire en vertu de l'application du règlement (CE) n° 883/2004. Il avait également observé que la proposition ne contenait pas non plus de justification adéquate de la différence de traitement entre les travailleurs frontaliers auxquels les allocations visées pouvaient être accordées plus longtemps, et les autres bénéficiaires de ces allocations pour lesquels le droit prenait fin lorsqu'ils atteignent l'âge de 65 ans. L'avis concluait que le dispositif proposé posait problème au regard des principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination.

4.2.3. Door de gemachtigde wordt in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie het verschil in behandeling als volgt verantwoord:

“De regeling beoogt te vermijden dat een werknemer, die in een buurland heeft gewerkt terwijl hij woonde in België (en na die tewerkstelling in België is blijven wonen), zonder vervangingsinkomen valt omdat hij enerzijds in België de maximumleeftijd voor het gerechtigd zijn op werkloosheidsuitkeringen bereikt, maar anderzijds in toepassing van een buitenlandse regeling nog geen aanspraak kan maken op een pensioen.

De regeling beoogt niet boven de leeftijd van 65 jaar een keuzemogelijkheid tussen ofwel het pensioen ofwel de werkloosheidsuitkering te bieden.

In de praktijk is Nederland het enige buurland waar het pensioen niet vanaf de leeftijd van 65 jaar (of vroeger) kan opgenomen worden. Er is dus in de actuele situatie geen schending van het gelijkheidsbeginsel indien de regeling tot Nederland wordt beperkt.

Indien de situatie in de andere buurlanden zou wijzigen, is dit een nieuw gegeven dat op dat ogenblik moet worden geëvalueerd.

Op termijn stijgt overigens ook de pensioenleeftijd in België en zal de leeftijdsgrens in het artikel 64 hierop afgesteld moeten worden.”.

Vraag is echter of deze verantwoording volstaat in het licht van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Het om advies voorgelegde ontwerp en de door de gemachtigde gegeven toelichting bevatten immers geen elementen die redelijkerwijs kunnen verantwoorden waarom de ontworpen maatregel enkel van toepassing is op werknemers die het bewijs leveren dat zij gedurende een al dan niet ononderbroken periode van minstens vijftien jaar, en terwijl zij hun hoofdverblijfplaats in België hadden, verbonden waren door een arbeidsovereenkomst met een werkgever gevestigd in Nederland en niet op werknemers die verbonden waren door een arbeidsovereenkomst met een werkgever gevestigd in andere landen. Evenmin wordt een deugdelijke verantwoording gegeven voor het verschil in behandeling tussen de voornoemde werknemers, aan wie bedoelde uitkeringen langer kunnen worden toegekend, en de andere gerechtigden op die uitkeringen, voor wie het recht eindigt bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar.

Gelet op het voorgaande is de Raad van State, afdeling Wetgeving, van oordeel dat de voorgestelde bepaling problematisch is in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie.

4.3. In subsidiaire orde dient nog te worden opgemerkt dat in elk geval rekening zal moeten worden gehouden met het parlementaire gevolg dat aan het wetsvoorstel waarvan sprake in randnummer 4.2.2 zal worden gegeven.

DE GRIFFIER,
Greet VERBERCKMOES

DE VOORZITTER,
Marnix VANDAMME

12 DECEMBER 2018. — Koninklijk besluit tot wijziging van artikel 64 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

FILIP, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, artikel 7, § 1, derde lid, i, vervangen bij de wet van 14 februari 1961 en § 1septies, derde lid, ingevoegd bij de wet van 25 april 2014;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering;

Gelet op het advies van het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, gegeven op 24 mei 2018;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 12 juli 2018;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 6 september 2018;

4.2.3. Le délégué a justifié la différence de traitement au regard des principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination ainsi qu'il suit :

« De regeling beoogt te vermijden dat een werknemer, die in een buurland heeft gewerkt terwijl hij woonde in België (en na die tewerkstelling in België is blijven wonen), zonder vervangingsinkomen valt omdat hij enerzijds in België de maximumleeftijd voor het gerechtigd zijn op werkloosheidsuitkeringen bereikt, maar anderzijds in toepassing van een buitenlandse regeling nog geen aanspraak kan maken op een pensioen.

De regeling beoogt niet boven de leeftijd van 65 jaar een keuzemogelijkheid tussen ofwel het pensioen ofwel de werkloosheidsuitkering te bieden.

In de praktijk is Nederland het enige buurland waar het pensioen niet vanaf de leeftijd van 65 jaar (of vroeger) kan opgenomen worden. Er is dus in de actuele situatie geen schending van het gelijkheidsbeginsel indien de regeling tot Nederland wordt beperkt.

Indien de situatie in de andere buurlanden zou wijzigen, is dit een nieuw gegeven dat op dat ogenblik moet worden geëvalueerd.

Op termijn stijgt overigens ook de pensioenleeftijd in België en zal de leeftijdsgrens in het artikel 64 hierop afgesteld moeten worden. ».

La question se pose toutefois de savoir si cette justification est suffisante au regard de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle. Le projet soumis pour avis et les précisions données par le délégué ne comportent en effet aucun élément qui puisse raisonnablement justifier pourquoi la mesure en projet ne s'applique qu'aux travailleurs qui apportent la preuve que pendant une période ininterrompue ou non de quinze ans au moins, et alors qu'ils avaient leur résidence principale en Belgique, ils étaient liés par un contrat de travail avec un employeur établi aux Pays-Bas et pas aux travailleurs qui étaient liés par un contrat de travail avec un employeur établi dans d'autres pays. Il n'y a pas non plus de justification adéquate de la différence de traitement entre les travailleurs précités, auxquels les allocations visées peuvent être accordées plus longtemps, et les autres bénéficiaires de ces allocations pour lesquels le droit prend fin lorsqu'ils atteignent l'âge de 65 ans.

En conséquence, le Conseil d'État, section de législation, estime que la disposition proposée pose problème au regard des principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination.

4.3. À titre subsidiaire, il faut encore observer qu'il faudra en tout cas tenir compte de la suite qui sera donnée par le Parlement à la proposition de loi évoquée au point 4.2.2.

LE GREFFIER,
Greet VERBERCKMOES

LE PRESIDENT
Marnix VANDAMME,

12 DECEMBRE 2018. — Arrêté royal modifiant l'article 64 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant la réglementation du chômage

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, article 7, § 1er, alinéa 3, i, remplacé par la loi du 14 février 1961 et § 1septies, alinéa 3, inséré par la loi du 25 avril 2014;

Vu l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant la réglementation du chômage;

Vu l'avis du Comité de gestion de l'Office national de l'Emploi, donné le 24 mai 2018;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 12 juillet 2018;

Vu l'accord de la Ministre du Budget, donné le 6 septembre 2018;

Gelet op advies 64.276/1 van de Raad van State, gegeven op 18 oktober 2018, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op de voordracht van de Minister van Werk,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In artikel 64 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, vervangen bij het koninklijk besluit van 13 maart 1997 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 30 december 2014, wordt het tweede lid vervangen door de volgende bepaling:

“Het eerste lid is niet van toepassing:

1° op de werknemer die geen pensioen geniet in de zin van artikel 65, en die uitkeringen als tijdelijk werkloze aanvraagt na de maand waarin zijn vijftenzestigste verjaardag gelegen is, voor zover de tijdelijke werkloosheid niet het gevolg is van een schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens overmacht die veroorzaakt wordt door de arbeidsongeschiktheid van de werknemer;

2° op de werknemer die gelijktijdig de volgende voorwaarden vervult:

a) de werknemer maakt aanspraak op uitkeringen als volledig werkloze overeenkomstig de artikelen 100 of 103;

b) de werknemer kan geen aanspraak maken op een pensioen in de zin van artikel 65, toegekend door of krachtens een buitenlandse wet;

c) de werknemer valt onder de toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en werd gewoonlijk tewerkgesteld in de hoedanigheid van arbeider, bediende of mijnwerker in een aan België grenzend land, op voorwaarde dat hij zijn hoofdverblijfplaats in België heeft behouden en er in principe iedere dag is teruggekeerd;

d) de werknemer levert het bewijs dat hij gedurende een al dan niet onderbroken periode van in totaal minstens vijftien jaar verbonden was door een arbeidsovereenkomst met een werkgever voor wie hij overeenkomstig de voorwaarde vermeld onder c) was tewerkgesteld.”

Art. 2. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2018.

Art. 3. De minister bevoegd voor Werk is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 12 december 2018.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Werk,
K. PEETERS

Nota's

[1] *Cfr.* adv.RvS 57.604/1 van 1 juli 2015 over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot wijziging van de artikelen 27, 51, 53, 53bis, 56, 58, 133, 137, 138bis, 142, 143, 144, 145, 146 en 170 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, tot invoeging van een artikel 98ter en tot invoeging van een hoofdstuk Vbis in hetzelfde besluit en tot wijziging van het koninklijk besluit van 31 augustus 2014 tot wijziging van de artikelen 133, 137 en 138bis van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, in het kader van de Zesde Staatshervorming'.

[2] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.3.

[3] *Parl.St.* Kamer, nr. 54-2597/001.

[4] Overeenkomstig die bepaling kan de werkloze werknemer die als grensarbeider werkzaam was en die geen volledige pensioenaanspraken in het intern Belgische recht geniet, tot aan de wettelijke of algemeen geldende pensioenleeftijd van toepassing in het buurland waar de pensioenrechten zijn opgebouwd, uitkeringen genieten.

Vu l'avis 64.276/1 du Conseil d'Etat, donné le 18 octobre 2018, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Sur la proposition du Ministre de l'Emploi,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Dans l'article 64 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant la réglementation du chômage, remplacé par l'arrêté royal du 13 mars 1997 et modifié par l'arrêté royal du 30 décembre 2014, l'alinéa 2 est remplacé par la disposition suivante :

« L'alinéa 1er n'est pas d'application :

1° au travailleur qui ne bénéficie pas d'une pension au sens de l'article 65, et qui sollicite des allocations comme chômeur temporaire après le mois dans lequel se situe son soixante-cinquième anniversaire, pour autant que le chômage temporaire ne soit pas la conséquence d'une suspension de l'exécution du contrat de travail pour force majeure qui est due à l'inaptitude au travail du travailleur;

2° au travailleur qui satisfait simultanément aux conditions suivantes :

a) le travailleur prétend aux allocations comme chômeur complet conformément aux articles 100 ou 103;

b) le travailleur ne peut pas prétendre à une pension au sens de l'article 65 accordée par ou en vertu d'une législation étrangère;

c) le travailleur tombe sous l'application du règlement (CE) n° 883/2004 du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 portant sur la coordination des systèmes de sécurité sociale et a été occupé habituellement en qualité d'ouvrier, d'employé ou d'ouvrier mineur dans un pays limitrophe de la Belgique, à condition qu'il ait conservé sa résidence principale en Belgique et y soit revenu en principe chaque jour;

d) le travailleur délivre la preuve qu'il était lié pendant une période ininterrompue ou non d'au moins quinze ans au total, par un contrat de travail avec un employeur, pour lequel il était occupé conformément à la condition mentionnée sous c). »

Art. 2. Le présent arrêté produit ses effets le 1er janvier 2018.

Art. 3. Le ministre qui a l'Emploi dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 12 décembre 2018.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de l'Emploi,
K. PEETERS

Notes

[1] Voir l'avis C.E. 57.604/1 du 1er juillet 2015 sur un projet d'arrêté royal 'modifiant les articles 27, 51, 53, 53bis, 56, 58, 133, 137, 138bis, 142, 143, 144, 145, 146 en 170 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, y insérant un article 98ter et y insérant un chapitre Vbis dans le même arrêté et modifiant l'arrêté royal du 31 août 2014 modifiant les articles 133, 137 et 138bis de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, dans le cadre de la Sixième Réforme de l'Etat'.

[2] Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle. Voir par exemple C.C., 17 juillet 2014, n° 107/2014, B.12.; C.C., 25 septembre 2014, n° 141/2014, B.4.1.; C.C., 30 avril 2015, n° 50/2015, B.16.; C.C., 18 juin 2015, n° 91/2015, B.5.1.; C.C., 16 juillet 2015, n° 104/2015, B.6.; C.C., 16 juin 2016, n° 94/2016, B.3.

[3] *Doc. parl.*, Chambre, n° 54-2597/001.

[4] Conformément à cette disposition, le chômeur ayant travaillé comme travailleur frontalier et ne bénéficiant pas de droits complets à la pension en droit interne belge peut bénéficier d'allocations jusqu'à ce qu'il atteigne l'âge légal de la pension ou l'âge généralement applicable à cet égard dans le pays étranger où les droits en matière de pension ont été constitués.